

YƏHYA PAŞAZADƏ

Yenə möhtac elə sevgiyə məni...

Elə istəyəm ki, ayrılıq çəkim,
Səndən öyrənmişəm sirrini də mən.
Götür kəlmələrin ən ağırını,
Birini sən denən, birini də mən...

Birini sən denən, mən də birini,
Həsretin abırını hərə, ayrılacaq.
Bir az da tanımaq günahkar kimi,
Gedib cəhənnəmi görə, ayrılacaq.

Sən də təvəqqe et ayrılıq üçün,
Mən də əllərimi vurub, yalvarım.
Sonra da Tanrıya bağışlanmağı.
Səninlə birlikdə durub, yalvarım...

Sənə küs, demirəm, barış, demirəm,
Demirəm tək qoydun bəs niyə məni,
Nolar uzaqda qal, kənarda dolan,
Yenə möhtac elə sevgiyə məni...

Adamları...

Nədənə həyatda qəbul etmədim,
Sevmədim heç zaman qul adamları...
Bir başda papaqtək duran görmədim
Ayaqlar altında çul adamları...

Cəbr edən adını xeyrə yazdırdı,
Hökm edən hər səmtə quyu qazdırdı...
Əyirlik düzdə də tamam azdırdı
Gözləri yer seçməz hul adamları.

Çoxunun ruhuna it hürdü, getdi,
Çoxusu ömrünə tüpürdü, getdi...
Zəmanə biryolluq süpürdü, qetdi,
Əzəldən tələdən dul adamları...

Saf qəlbi eşdilər, qurda adılar,
Düz sözü təkləyib, daldaladılar...
Qəpiklə təkbətək xırda adılar
Şöhrəti, hörməti pul adamları...

Nədənə həyatda qəbul etmədim,
Sevmədim heç zaman qul adamları.
Bir başda papaqtək duran görmədim,
Ayaqlar altında çul adamları...

Oxunmur

Görünən işıqdır, yoxsa, qaranlıq?...
Nə qədər baxırsan, qarşı oxunmur...
İrəli getməyə çəkinir zaman,
Səhermi, gecəmi, yaxşı oxunmur...

Tələssən, nahaqdan kəsilər heyin,
Yeri bilməzsən əcəldən yeyin...
Ünvanı tapılan, bəxtin, taleyin
Yazısı pozulub, daşı oxunmur.

Mənzili qısadır uzun əllərin,
Binası tez uçuş səhv təməllərini.
Nədənə həmişə pis əməllərin
Ayağı oxunur, başı oxunmur...

Artıbdır sayı qəlb təlaşlarının,
Ağılla hisslərin savaqlarının...
Kim anlar dilini göz yaşlarının?
Gözlərin yaşları daşır, oxunmur.

Deyən yox, günləri tamam xoş keçib,
Keçsə də, hamısı ancaq borc keçib...
Həyatda o qədər ömür boş keçib,
Məzarda çoxunun yaşı oxunmur...

Gözünün yaşı qalmadı...

Şam kimi titrəmə əcəl yelindən,
Yarıldı bağrının başı qalmadı.
Bu qədər ağlama, ağlama, bəsdir,
Az ağla, gözünün yaşı qalmadı...

Az ağla, qəmlənib,, kədər lənmə də,
Saçınla dərdlərə hörməyim səni.
Bir qədər yeyinlət addımlarını,
Bir daha ağlayan görməyim səni...

Çoxları bilinmir ağlayanda da,
Baxırsan, çoxunun gözü ağlamır.
Səni ağladan var, adam balası,
Adam yığılanda özü ağlamır...

Həmişə nədənə tikan sayıram
Özgənin əlində gül olanları.
Arxadan atılan çamur görmüşəm,
Qarşımda bir ovuc kül olanları...

Ömürdən seçdiyin hər məqam keçməz,
İş elə tək ancaq ağlamaq olmur.
Həyatda açılan çox qapıları
Tək sənin adınla bağlamaq olmur...

Yaxşısı budur ki, kədər lənmə heç,
Saçınla dərdlərə hörməyim səni.
Bir qədər yeyinlət addımlarını,
Bir daha ağlayan görməyim səni...

Dərk edə bilmədim...

Gözlərə yaş kimi dolub, gedirsən,
Həsretə tez təslim olub, gedirsən,
Hər dəfə açmamış solub, gedirsən,
Ömürdən bir gülsən, çiçəksən, həyat.

Odu yandıran od sanmaq olmur,
Sevdikcə sevgindən usanmaq olmur...

Elə iş tutursan, utanmaq olmur,
Həmişə şübhə sən, bir şəksən, həyat.

Çox qaçdın, addımı bərk eləmədim,
Adına, sanına ərk eləmədim,
Mən səni heç zaman dərk eləmədim,
Bilmədim, nağılsan, gerçəksən, həyat

Demə ki, dərdlərdən dəryam, gölüm var,
Tanrıdan buyrulmuş tək haqq bölm var.
Dünyada sən varsan, bir də ölüm var,
Düşünmə, yalnızsan, sən təksən, həyat.

Çətindir sən verən xoş günü sürmək,
Sevinib, sonra da durub hönkürmək...
Kiminə hazırca yumruqtək dürmək,
Kiminə görsənən dirşəksən, həyat...

Nə gündədir!..

Ümidlər verilir hər dəfə yelə,
Arzular, istəklər tökülür selə...
Taleyi məchuldur göylərin belə,
Zaman nə gündədir, yer nə gündədir!

Dalana qışınan yollar hər lənlənib,
İşləklər,, əməllər tamam vərənib...
Noxta təzələnib, çul məxmər lənib,
Palan nə gündədir, xər nə gündədir!

Mətləblər olubdur indi çox dərin,
Sırası böyüyüb söyüdü, gərin.
Paxırı çıxıbdır daha zərgərin,
Gümüş nə gündədir, zər nə gündədir!

Daşyonan külüngü düz çala bilmir,
Aşıq havalanır, saz çala bilmir,
Şair halva çalır, söz çala bilmir,
Sənət nə gündədir, şər nə gündədir!

Gözlərdən asılıb hələ də pərdə,
Ürəklər köklənir hər zülmə, dərdə.
Şöhrətdən başlanır xeyir də, şər də,
Xeyir nə gündədir, şər nə gündədir!..

Çağlaya bilməz!

Taleyin əliylə açılan yolu
Nə duman, nə də çən çağlaya bilməz!
Zamanın sözündən qopar rüzgər,
Dəniz də izsiz çağlaya bilməz!..

Tək yaşla yuyulmur yarıdakı qan,
Tarixin hökmünü yaza bilir an...
Tanrının əmriylə çıxarsa bir can,
Min təbib, min loğman saxlaya bilməz!

Göylərə zülmətdən çətin tül olar,
Vədəsiz ocaqlar yanıb, kül olar...
Hər gülün bir dəfə ömrü gül olar,
Xar, tikan bar tutub, ağlaya bilməz!

Həqiqət uzaqda dövr edə bilər,
Əzablar sinədə qövr edə bilər...
Zalımlar zülm edə, cövr edə bilər,
Ürəklər bu qədər ağlaya bilməz!

Dünyaya sahib dur, sənindir, atam,
Kənarda dayanıb, demə ki, yadam.

Həyatı bircə yol haqlayır adam,
Sonradan bir daha haqlaya bilməz!

Küləyin də heç vaxt belə əsməzdi

Qoca dünya, söylə, necə uçursan,
Qanadların, lələkləri hardandır?
Yer seçmişən göy üzündə haçandan,
Başındakı fələklərin hardandır?

Zamanları tez çıxardın səbirdən,
İşin aşdı ancaq zordan, cəbrdən...
Həqiqəti çox keçirdin xəlbirdən,
Bəs bu qədər ələklərin hardandır?

Sən deyildin, aləmə od yolduran,
Ümidləri qəfəslərə dolduran?
Ay gülləri beşiyində solduran,
Qoynundakı çiçəklərin hardandır?

Yollarının dalanına inandıq,
Səhv addımın qalanına inandıq,
Yalan dedin, yalanına inandıq,
Doğru sözün, gerçəklərin hardandır?

Məhvərdən günah tutdun, suç etdin,
Düz əməli əyənələrə tuş etdin...
Neçə-neçə ömürləri puş etdin,
Arzuların, diləklərin hardandır?

Tac-taxt oldun, zər libastək geyildin,
Aşkar-xəlvət loğmalanıb, yeyildin.
İnsanlarla sən ki, şərikin deyildin,
Bəs iblisin, mələklərin hardandır?

Yağışların bol yağanda kəsməzdi,
Ulduzların buludları gəzməzdi...
Küləyin də heç vaxt belə əsməzdi,
İndi əsən küləklərin hardandır?

Əlin salam götürmür...

Susduqca, dinmədikcə
Dilin kəlam götürmür.
Görüşəndə, elə bil,
Əlin salam götürmür...

Ürəyinə nə qədər
Dərd yığsan da, saxlamaz.
Gözlərin yaşlarını
Hey sixsan da, saxlamaz.

Söz mülkünün çökməyi
Hələ süqut deyildir.
Özün də varlığın da
Mənə sübut deyildir.

Sənintək yoxdur döyən
Ümidin qapısını.
Yalvardıqca açarsan,
Çox bütün qapısını.

Ayaqla saf sevgini,
Ruh versin həzzlər sənə
Tək küfr söyləməklə
Kafer deməzlər sənə.